

Acțiune introdusă la 28 februarie 2023 – VB/BCE**(Cauza T-124/23)**

(2023/C 179/83)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* VB (reprezentanți: L. Levi și A. Champetier, avocați)*Pârâtă:* Banca Centrală Europeană**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 4 aprilie 2022 prin care este informat că nu va primi indemnizația de ședere;
- anularea, după caz, a deciziei din 2 august 2022 de respingere a cererii pe care a introdus-o la 2 iunie 2022 prin care a solicitat efectuarea unui control administrativ al deciziei sus-menționate privind refuzul de a i se acorda indemnizația de ședere;
- anularea, după caz, a deciziei din 19 decembrie 2022 de respingere a reclamației pe care a introdus-o la 30 septembrie 2022;
- obligarea la plata sumei de 9 270 de euro (și anume indemnizația de ședere pentru o perioadă de trei luni), majorată cu dobânda calculată la rata dobânzii relevantă („rata dobânzii aplicată principalelor operațiuni de refinanțare”) a Băncii Centrale Europene, plus două puncte procentuale, pentru perioada cuprinsă între 1 aprilie 2022 și data plății efective a sumei datorate;
- compensarea prejudiciului moral suferit de reclamant cu suma simbolică de 1 euro;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă următoarele motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 4.1.1 și 4.1.5 din Statutul personalului BCE și pe încălcarea principiilor securității juridice și neretroactivității
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de solitudine

Acțiune introdusă la 13 martie 2023 – Nardi/BCE**(Cauza T-131/23)**

(2023/C 179/84)

*Limba de procedură: italiana***Părți***Reclamantă:* Anna Nardi (Napoli, Italia) (reprezentant: M. De Siena, avocata)*Pârâtă:* Banca Centrală Europeană

Concluzii

Reclamanta a solicitat Tribunalului:

- stabilirea și constatarea angajării răspunderii extracontractuale a Băncii Centrale Europene (BCE), reprezentată de președinta sa, doamna Christine Lagarde:
  - a) pentru că a provocat o prăbușire a valorii titlurilor financiare care aparțin reclamantei denumite SI FTSE.COPERP, atestate și descrise pentru prima dată la punctul 2 din partea „Situția de fapt” din cererea introductivă, cu o pierdere de 626 134,29 EUR, reprezentând 81,54 % din valoarea totală a capitalului investit, care era de 767 856,16 EUR, întrucât la 12 martie 2020, doamna Christine Lagarde, în calitatea sa de președintă a BCE, pronunțând faimoasa afirmație „Nu suntem aici pentru a reduce primele de risc (spreads), nu aceasta este funcția sau misiunea BCE”, a provocat o cădere semnificativă a valorii titlurilor pe toate bursele lumii și, în ceea ce privește Bursa din Milano, o diminuare cu 16,92 %, o cotă inedită în istoria acestei instituții, declarând lumii întregi, prin această frază, pronunțată în cadrul unei conferințe de presă, că BCE nu ar mai susține valoarea titlurilor emise de țările aflate în dificultate și anunțând astfel o schimbare totală a orientării politicii monetare adoptate de BCE sub președinția președintelui anterior, al cărui mandat se încheiase în noiembrie 2019;
  - b) pentru că a provocat, prin aceste comportamente și ca urmare a prebușirii vertiginoase a indicelui Bursei din Milano, reducerea valorii patrimoniului reclamantei;
  - c) pentru că a cauzat reclamantei un prejudiciu patrimonial, în cuantum de 626 134,29 de euro în ceea ce privește prejudiciul real și în cuantum de 912 673,83 de euro în ceea ce privește beneficiul nerealizat;
  - d) pentru că a cauzat astfel reclamantei un prejudiciu patrimonial în cuantum total de 1 538 808,12 de euro;
  - (e) pentru că a cauzat un prejudiciu moral cauzat de suferința psihologică pe care ea și familia sa au suferit-o și de atingerea adusă onoarei, reputației, identității sale personale și profesionale, evaluat la 500 000,00 de euro;
  - (f) pentru că a cauzat un prejudiciu legat de pierderea șansei;
- obligarea BCE, în persoana președintei sale *pro tempore*, la despăgubirea reclamantei pentru prejudiciul patrimonial, corespunzător prejudiciului real și beneficiului nerealizat, pentru prejudiciul moral menționat mai sus, precum și pentru prejudiciul legat de pierderea șansei, evaluate potrivit criteriilor indicate în capitolele și punctele corespunzătoare din cererea introductivă, plătindu-i următoarele sume: 1) 1 538 808,12 de euro cu titlu de prejudiciu patrimonial; 2) 500 000,00 de euro, cu titlu de prejudiciu moral; 3) și, prin urmare, să plătească suma totală de 2 038 808,12 EUR,
- cu titlu subsidiar, obligarea BCE, în persoana președintei sale *pro tempore*, la plata către reclamantă, pentru diferitele tipuri de prejudicii enumerate mai sus, a cuantumurilor diferite care ar fi stabilite în cursul procedurii, în măsura considerată echitabilă, inclusiv prin intermediul unei expertize dispuse de Tribunal, în sensul articolului 70 din Regulamentul său de procedură;
- la plata sumei pe care Tribunalul o va stabili, pe baza unei aprecieri echitabile, cu titlu de prejudiciu cauzat de pierderea șansei;
- la plata dobânzilor moratorii calculate începând de la 12 martie 2020, data faptei prejudiciabile, până la despăgubirea efectivă;
- obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, bazat pe răspunderea BCE întemeiată pe articolul 340 al treilea paragraf TFUE și pe articolul 2043 din Codul civil italian, pentru prejudiciul patrimonial și moral suferit de reclamantă, care indică cuantumul prejudiciilor suferite.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe importanța prejudiciilor patrimonial, moral și cauzat de pierderea șansei pe care reclamanta afirmă că le-a suferit și în care explică principiile aplicate pentru stabilirea cuantumului acestor prejudicii;
3. Al treilea motiv, întemeiat pe principiile expuse de jurisprudența instanțelor Uniunii, în special în Hotărârea din 28 octombrie 2021, Vialto Consulting/Comisia (C-650/19 P, EU:C:2021:879), în Hotărârea din 9 februarie 2022, QI și alții/Comisia și BCE (T-868/16, EU:T:2022:58), și în Hotărârea din 21 ianuarie 2014, Klein/Comisia (T-309/10, EU:T:2014:19).

Reclamanta expune condițiile necesare angajării răspunderii extracontractuale a unei instituții europene față de un cetățean al Uniunii Europene și susține, având în vedere verificarea în acest sens efectuată și de expertul tehnic autorizat în expertiza sa anexată la acțiune, că aceste condiții sunt îndeplinite, comparând reglementarea Uniunii privind BCE, organele și funcțiile sale corespunzătoare.

Se subliniază încălcările dispozițiilor dreptului primar și derivat al Uniunii săvârșite de BCE și încălcările și abuzul de putere săvârșite de președinta BCE.

Se invocă încălcarea, săvârșită la 12 martie 2020 de BCE, în persoana președintei sale, a articolului 127 TFUE, capitolul 2, intitulat „Politica monetară”, a articolelor 3, 10, 11, 12, 13 și 38 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, precum și a articolului 17 punctele 17.2 și 17.3 din Regulamentul adoptat prin Decizia BCE din 19 februarie 2004 ⁽¹⁾.

4. Al patrulea motiv, prin care se urmărește cuantificarea, justificarea și documentarea prejudiciului patrimonial suferit de reclamantă (prejudiciul real și prejudiciul cauzat de pierderea șansei).
5. Al cincilea motiv, prin care se urmărește cuantificarea, justificarea și documentarea prejudiciului cauzat de suferința psihologică și atingerea adusă reputației sale, identității sale personale și profesionale.
6. Al șaselea motiv, prin care se urmărește explicarea, justificarea și dovedirea prin prezumție și prin calcularea probabilității prejudiciului cauzat de pierderea șansei, al cărui quantum trebuie stabilit în mod echitabil.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe principiile prezentate de jurisprudența Uniunii în materia prejudiciului moral cauzat de instituțiile Uniunii față de cetățenii Uniunii, în special în Hotărârea din 12 septembrie 2007, Combescot/Comisia (T-250/04, EU:T:2007:262).

⁽¹⁾ Decizia Băncii Centrale Europene din 19 februarie 2004 de adoptare a Regulamentului de procedură al Băncii Centrale Europene (BCE/2004/2) (JO 2004, L 80, p. 33), astfel cum a fost modificată prin Decizia BCE/2014/1 a Băncii Centrale Europene din 22 ianuarie 2014 (JO 2014, L 95, p. 56).

Acțiune introdusă la 10 martie 2023 – Biogen Netherlands/Comisia

(Cauza T-137/23)

(2023/C 179/85)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Biogen Netherlands BV (Badhoevedorp, Țările de Jos) (reprezentant: C. Schoonderbeek, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 12 decembrie 2022 C(2022) 9544 (final) privind acordarea unei autorizații de introducere pe piață în temeiul Regulamentului (CE) nr. 726/2004 ⁽¹⁾ pentru „Dimethyl Fumarate Teva – dimetil fumarat”, un medicament de uz uman, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.